

Bekymrende hos mig med Hensyn til den Udtalelse, vi nys have hørt fra den høitagtede Indenrigsminister (Ja!). Jeg maa tilstaae, uagtet jeg meget villigt erkjender, at Loven ogsaa i dette Stykke ikke er heldigt conciperet, at jeg troer, at det har været en Forudsætning hos de allerfleste af Thingets Medlemmer, at et Hovedformaal, en Hovedhensigt med denne Lov var i Statens og Borgernes Interesse inden en føie Tid at faae Hovet afløst (Ja! Ja!), og dette Formaal, denne Hensigt gaaer, dersom jeg ikke feiler, ikke blot gennem vor almindelige Landbo-Lovgivning i denne Materie siden den store Landbo-commission's Tid, men den har ogsaa været tilstede hos den Indenrigsminister, som forelagde det oprindelige Forslag til denne Lov i den senere Landbo-commission. Jeg maa troe det, og jeg tør sige, at, dersom denne Tro ikke havde været tilstede saavel der, som her, som hos flere af os, og deriblandt mig selv, i Udvalget, vilde vi ganske vist have indstillet af al Magt paa, at der skulde være sat en Frist, inden hvilken al Natural-Hovet skulde være hævet i Landet — en kort Frist af faa Aar. Nu hører jeg vel, at den høitagtede Indenrigsminister ytrer den modsatte Anskuelse, men med al Respect derfor, maa jeg dog tilstaae, at jeg ikke troer, at det kan nægtes, at den af ham udtalte Anskuelse ikke med Nødvendighed ligger i Lovforslaget; og, idet jeg agter at stemme for Loven, gjør jeg dette under den Forudsætning, som jeg er vis paa, at Majoriteten i dette Thing vil have fæles med mig, at den vil blive anvendt saaledes, at, hvor Hovet engang er fordret afløst, der bliver det i sit hele Omfang aldeles og uigjenkaldeligt

afløst. Dersom jeg skulde finde, at Erfaringen viser, at Sen vil blive forstaaet anderledes, da kommer jeg tilbage til hvad allerede af en anden Rigsdagsmand er sagt, da vil jeg ansee det for en strengt paaliggende Pligt, det snarest skee kan, at faae stillet et Forslag til en Tilslagslov i denne Retning. Jeg skylder imidlertid at bemærke, at det er mig bekendt, at det i Udvalget, som her i Thinget, nu da denne Tvivl er reist, viser sig, at Paragraphen virkelig er forstaaet forskjelligt.

Blad: Alt, hvad der er blevet Møde, det gaaer glat, om det end ikke er saa godt, naar det først kommer paa Gled. Det er Tilfældet med den nærværende Sag. Nu siger man fra alle Sider: Hovet skal afløses, og det snarest muligt. Jeg siger ogsaa Ja dertil, men jeg troer, at man endnu kan taale at lade hengaae en kort Tid. Det Forslag, som her foreligger om, at vi skulle vedtage Loven, som den er kommen fra Landsthinget, vil jeg stemme imod, idet jeg ønsker, at Forslaget maa gaae samme Vej som Hesteloven. Men, siger man: man spilder megen Tid herved — ja, det er meget rigtigt; men man maa ogsaa betænke, at, naar en saadan Lov udkommer, vil den efter min fuldeste Overbeviisning staae vedkommende Hovetpligtige i en stor Udstrækning; og jeg vil bede Forsamlingen meget om ikke at gaae ind paa nærværende Sag. Hvad jeg iøvrigt har imod Loven, er allerede udtalt af de ærede Rigsdagsmænd for Kjøge (Krieger) og Svendborg (S. N. Hansen), saa at jeg ikke nærmere skal gaae ind derpaa, men henholde mig dertil.